

«Τόν Πατέρα Αύγουστινο τόν ἔχω μέσα στην καρδιά μου!» Καί νέα ιδιόχειρη ἐπιστολή τοῦ Ἁγίου Παΐσιου.

Πέρυσι, με την ευκαιρία του μνημοσύνου του πατρός Αυγουστίνου Καντιώτη, δημοσιεύσαμε πέντε (5) ιδιόχειρες επιστολές¹ του Γέροντος Παΐσιου του αγιορείτη, στις οποίες ο Άγιος αναφερόταν και στο πρόσωπο του π. Αυγουστίνου. Αυτά τα γράμματα τα έγραψε ο Άγιος την εποχή που βρισκόταν στην Ιερά Μονή Στομίου της Κόνιτσας του Νομού Ιωαννίνων (1958-1962). Απευθυνόταν σε κάποιον υπάλληλο του Δήμου Ιωαννίνων, ονόματι Γεώργιο Μάιπα, ο οποίος είχε πνευματική σχέση με τον π. Αυγουστίνο. Στις επιστολές εκείνες ο Άγιος Παΐσιος διατύπωνε **την μεγάλη εκτίμηση και το σεβασμό** που έτρεφε στον μετέπειτα μητροπολίτη Φλωρίνης. Στην ιδιόχειρη επιστολή που θα διαβάσουμε εδώ, ο μεγάλος αυτός σύγχρονος Άγιος της Ορθοδοξίας εκφράζει **την μεγάλη του αγάπη προς τον π. Αυγουστίνο!** **«Τόν Πατέρα Αύγουστίνον τόν ἔχω μέσα στην καρδιά μου»**, γράφει.

ΙΣΧΕ
ΜΙΚΑ

Με ἀγάπη χειροῦ
Μ. Παΐσιου

Τις εν λόγω επιστολές μάς τις έστειλε από την Κόνιτσα ο π. Διονύσιος Τάτσης². Ο ιερέας αυτός είναι ο πρώτος βιογράφος του Αγίου Παΐσιου. Στην εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» έγραφε, τακτικά, χαριτωμένες διδαχές του Αγίου ήδη από τη δεκαετία του '80, δηλαδή την εποχή που ο Πατήρ Παΐσιος ήταν εν ζωή! Όπως μου διηγήθηκε ο π. Διονύσιος,

κάποια ημέρα που επισκέφθηκε το Άγιο Όρος τον μάλωσε πολύ άσχημα ο Άγιος! **«Ποιός σου έδωσε το δικαίωμα να δημοσιεύεις τα λόγια που λέω στους προσκυνητές και να με διαφημίζεις;»** τον ρώτησε αυστηρά. **«Έφυγα περίλυπος από την καλύβα του»** διηγείται ο π. Διονύσιος και συνεχίζει: **«Περπάτησα σκυθρωπός και έφτασα στο κελλί ενός γειτονικού ασκητή. Εκείνος μόλις με είδε με ρώτησε ανήσυχος: “Τι έχεις, πάτερ, και είσαι έτσι;” Του είπα τι ακριβώς συνέβη και τότε... άρχισε να γελάει! Μου είπε: “Ο π. Παΐσιος καλά έκανε και σε μάλωσε, αλλά κι εσύ πολύ καλά έκανες και τα δημοσίευσες!”»**.

Η Ι. Μονή τής Παναγίας στό Στομιο τής Κόνιτσας ανακαινίστηκε τό 1959 από τόν Ἅγιο Παΐσιο τόν αγιορείτη.

Η επιστολή που δημοσιεύουμε τώρα έχει ημερομηνία 16 Νοεμβρίου. Δεν έχει όμως χρονολογία. Ο π. Διονύσιος πιστεύει ότι γράφτηκε το 1960³. Στο γράμμα αυτό ο Άγιος επανέρχεται στο θέμα που είχε θίξει ένα χρόνο νωρίτερα σε μια άλλη επιστολή που ήδη δημοσιεύσαμε⁴. Τότε είχε ζητήσει τη βοήθεια του Πατρός Αυγουστίνου για να αντιμετωπίσει το κακό που έκανε ένας κακόδοξος λαϊκός που

διέδιδε στην Κόνιτσα τις αιρετικές του δοξασίες. Θυμόμαστε, από την πρώτη επιστολή, την μεγάλη ανησυχία και την αγωνία του Αγίου που πονούσε ακόμη και με την ιδέα ότι μπορεί κάποιος συγχωριανοί του να παρασύρονταν από την αίρεση! Το ανύστακτο ενδιαφέρον του Αγίου για την προστασία του ποιμνίου από τη δηλητηριώδη επίδραση της αίρεσης είναι σήμερα έλεγχος και όνειδος για τους σύγχρονους παπάδες και δεσποτάδες, που στην πλειοψηφία τους αδιαφορούν μπροστά στη σύγχρονη δαιμονική αίρεση που μαστίζει την Εκκλησία μας, την αίρεση του Οικουμενισμού, η οποία μπήκε από το 2017 και στα σχολεία πλέον με το νέο αντίχριστο μάθημα των «θρησκευτικών».

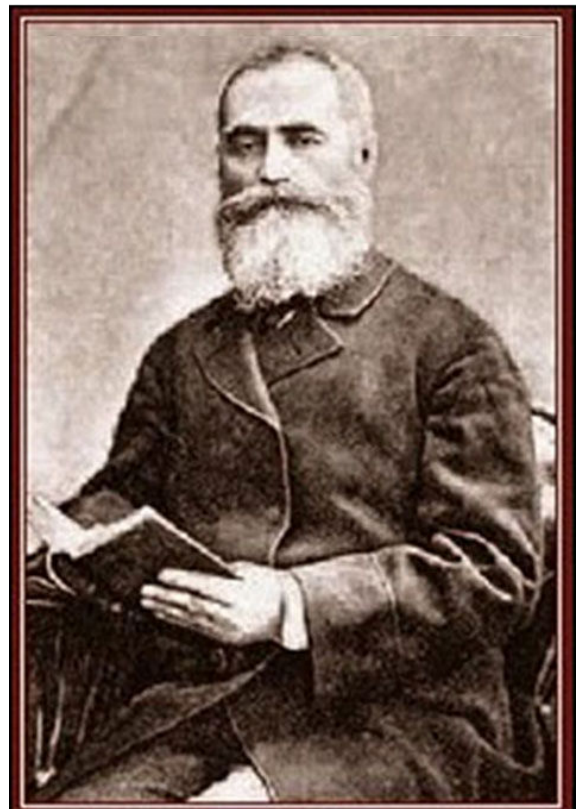
Η αίρεση του Οικουμενισμού εισήλθε στα σχολεία από τη σχολική χρονιά 2017-2018 και πλανά τα παιδιά μας μέσω των νέων «θρησκευτικών».

Ο κακόδοξος λαϊκός για τον οποίο κάνει λόγο ο Άγιος ήταν «Μακρακιστής», δηλ. οπαδός του Απόστολου Μακράκη (1831-1905). Ο Μακράκης ήταν ένας γενναίος άνθρωπος που αγωνίστηκε με πολύ ζήλο για τα κακώς κείμενα της εποχής του. Έδωσε σθεναρούς αγώνες σε επίπεδο κοινωνικό, εθνικό και εκκλησιαστικό. Τα έβαλε με τους Βασιλείς, πολέμησε τη Μασωνία και κατήγγειλε τη μαστιγα της Σιμωνίας στους κόλπους της Εκκλησίας (Σιμωνία είναι η εξαγορά της ιερωσύνης μέσω χρηματισμού).

Δυστυχώς όμως κάποια στιγμή παρασύρθηκε από την αναγνώριση και τις επευφημίες του κόσμου, θεώρησε ότι είναι μεγάλος και τρανός και εξέφρασε αιρετικές κακοδοξίες. Διατύπωσε το λεγόμενο «Τρισύνθετο»⁵ που διέστρεψε την ορθόδοξη θέση για τη σύνθεση της ανθρώπινης υπάρξεως και κήρυξε κακοδοξίες τις οποίες υποστηρίζουν και οι Προτεστάντες. Το 1878 η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος καταδίκασε τις κακοδοξίες του⁶. Στην ουσία η Ιερά Σύνοδος καταδίκασε τον Μακρακισμό για Προτεσταντισμό. Όπως και οι Προτεστάντες, οι Μακρακιστές δεν παραδέχονταν το κύρος της Ιεράς Παραδόσεως, δεν θεωρούσαν απαραίτητη τη νηστεία και δεν αναγνώριζαν την Ιερωσύνη. Ως εκ τούτου, πίστευαν ότι και οι λαϊκοί

(ακόμη και οι γυναίκες!) μπορούσαν να τελούν Μυστήρια!

Καταλαβαίνουμε λοιπόν για ποιό λόγο ο Άγιος Παΐσιος ήταν εξοργισμένος με τη δράση του Μακρακιστή που προσπαθούσε να επηρεάσει τους Κονιτσιώτες. Στην προηγούμενη επιστολή τον είχε αποκαλέσει «Λύκο» με κεφάλαιο λάμδα! Σ' αυτήν τον ονομάζει «πλανεμένο» και αποκαλεί τις προτεσταντικές κακοδοξίες των Μακρακιστών «φοβερές πλάνες». Εκείνο όμως που θα σκανδαλίσει και θα σοκάρει τους σύγχρονους «αγαπολόγους», τους «μοντέρνους» θεολόγους και κληρικούς, είναι ότι ο Άγιος Παΐσιος επιδοκιμάζει τον εντοπισμό και την «καταδίωξη» των αιρετικών παραλληλίζοντάς την, μάλιστα, με την τακτική που ακολουθούσε ο Αδόλφος Χίτλερ, ο οποίος στην αρχή φερόταν καλά στους Κομμουνιστές [και στους Εβραίους] με σκοπό «να τους ξετρυπώσει όλους», ώστε μετά να εξαπολύσει εναντίον τους απηνή διωγμό! Με καμάρι ο Άγιος λέγει ότι «Οι Αγιορείτες πολύ κνηγούν τους Μακρακιστές»!

Απόστολος Μακράκης. Σίφνος 1831 - Αθήνα 1905. Η Ιερά Σύνοδος καταδίκασε τις προτεσταντίζουσες κακοδοξίες του τό 1878

Τί έχουν να πουν για όλ' αυτά οι σύγχρονοι μητροπολίτες, ιερείς και θεολόγοι; Μήπως και ο Άγιος Παΐσιος ήταν «μισαλλόδοξος», «ακραίος», «φανατικός» και «σούπερ ορθόδοξος», όπως αυτοί αποκαλούν ειρωνικά τους Χριστιανούς που αγωνιούν και

διαμαρτύρονται σήμερα κατά της σύγχρονης αίρεσης του Οικουμενισμού; Ασφαλώς όχι. Ο θεοφόρος Άγιος σκεφτόταν έτσι διότι γνώριζε πολύ καλά πόσο φοβερό πράγμα είναι η αίρεση και πόσο ολέθριες και αιώνιες είναι οι συνέπειές της για τις ανθρώπινες ψυχές. Άλλωστε και **ο λόγος για τον οποίο ήρθε για τέσσερα χρόνια στην Κόνιτσα ήταν η αίρεση!** Ο Πατήρ Παΐσιος διηγείται στις μοναχές της Σουρωτής ένα όραμα που είδε το 1958: *«Είδα σαν σε τηλεόραση από τη μιὰ μεριά τὰ Κατουνάκια [τοῦ Ἁγίου Ὁρους] καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν Μονὴ Στομίου στὴν Κόνιτσα. Ἐγὼ μὲ λαχτάρω γύρισα τὰ μάτια μου πρὸς τὰ Κατουνάκια. Μιὰ φωνὴ τότε –ἦταν τῆς Παναγίας– μοῦ εἶπε καθαρὰ: “Δὲν θὰ πᾶς στὰ Κατουνάκια” θὰ πᾶς στὴν Μονὴ Στομίου!*». Τότε της αποκρίθηκε με παράπονο ο Άγιος: *«Παναγία μου, ἐγὼ ἔρημο σοῦ ζητοῦσα καὶ ἐσὺ μὲ στέλνεις στὸν κόσμο;»,* ἀλλὰ ἡ Παναγία ἐπέμενε. Καὶ ὁ Πατήρ Παΐσιος ἐξηγεῖ: *«Ὅπως ἀποδείχθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων, ὁ κύριος λόγος ποὺ ἡ Παναγία μὲ ἔστειλε ἐκεῖ ἦταν, γιὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ ὀγδόντα οἰκογένειες ποὺ εἶχαν γίνει προτεσταντικές καὶ νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ὁρθοδοξία. Ὁ Θεὸς συχνὰ ἐπιτρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ εἶναι γιὰ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν»!*⁷

Πράγματι, ὁ Άγιος Παΐσιος πήγε στὴν Κόνιτσα καὶ κατόρθωσε νὰ μεταστρέψει τις 80 οἰκογένειες ποὺ εἶχαν προσηλυτιστεῖ ἀπὸ τους Προτεστάντες καὶ συγκριμένα ἀπὸ μιὰ παραφυάδα τους ποὺ λέγονται “Εὐαγγελικοί”. Μάλιστα, ὁ Άγιος προχώρησε καὶ σε μιὰ «φονταμενταλιστική» ἐνέργεια: *«Δὲν δίστασε νὰ στείλει δύο νέους νὰ σπᾶσουν τὴν πινακίδα ποὺ ἔγραφε “Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία”»!*⁸

Ἄραγε, ἀν ζοῦσε σήμερα, τί θα ἔλεγε ὁ Άγιος Παΐσιος ἀν μάθαινε ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο υπογράφει συμφωνίες ἀλληλοαναγνώρισης Μυστηρίων με Εὐαγγελικὲς «Ἐκκλησίες»;⁹ Τί θα ἔλεγε ἀν ἐβλεπε τὸν ἴδιο τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Βαρθολομαῖο νὰ πηγαίνει στὴ Γερμανία καὶ τὴν Ἰσλανδία καὶ νὰ τελεῖ Ὁρθόδοξη λειτουργία σε Προτεσταντικούς ναοὺς;¹⁰ Τί θα ἔλεγε ἀν μάθαινε ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἄλλες Ὁρθόδοξες αυτοκέφαλες Ἐκκλησίες συμμετέχουν ἐνεργὰ στὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν» (Π.Σ.Ε.) τὸ ὁποῖο στεγάζει 340 προτεσταντικὲς Ὁμολογίες; Ὁ μεγάλος Σέρβος Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς (†1979) ἔγραψε ὅτι καὶ μόνο ἡ ἀπλὴ συμμετοχὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὸ σατανικὸ μὀρφωμα ποὺ λέγεται Π.Σ.Ε. συνιστᾷ **«ἀνήκουστη προδοσία»!**¹¹

Ἀλλὰ οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες δὲν ἀρκέστηκαν στὴν ἀπλὴ συμμετοχὴ· ἔχουν συνυπογράψει

επαίσχυντα καὶ προδοτικὰ κείμενα στα ὁποῖα ἀποκαλοῦν τις δαιμονικὲς πλάνες καὶ τις αἰρέσεις των ψευδοεκκλησιῶν τοῦ Π.Σ.Ε. **«διαφορετικὲς διατυπώσεις τῆς ἴδιας Πίστης»** καὶ **«ποικιλία χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»!**¹² Ὡς τῆς βλασφημίας! Νὰ θεωροῦν ἐτσι-ποῖές; τις αἰρετικὲς τους κακοδοξίες, ποὺ ὁ Άγιος ὀνόμασε **«φοβερὲς πλάνες»** ὅπως θα δούμε!

Επίσης, τί θα ἔλεγε ὁ Άγιος ἀν ἐβλεπε τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο νὰ πραγματοποιεῖ τιμητικὴ ἐπίσκεψη στὴν ἐδρα τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν Ελβετία καὶ νὰ ἐκφωνεῖ θερμούς λόγους γιὰ τὴν ἐπέτειο των 70 χρόνων του;¹³ Τέλος, τί θα ἔλεγε ὁ Άγιος ἀν ἐβλεπε τὴν ἀφωνία καὶ τὸν συμβιβασμὸ των σημερινῶν Ποιμένων, ἐπισκόπων καὶ ιερῶν, ποὺ βλέπουν τὴν εκθεμελιωτικὴ δρᾶση των Οἰκουμενιστῶν ἀρχιερέων ἀλλὰ σιωποῦν, κρατώντας τα ποιμνιά τους στὸ σκοτάδι;

Στίς 14-10-2017, ἀνήμερα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποὺ καταδίκασε τοὺς Εἰκονομάχους, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετέβη στὴν Ἰσλανδία καὶ τέλεσε λειτουργία σὲ ...Λουθηρανικὸ Ναό, παρουσία τῶν σύγχρονων εἰκονομάχων, τῶν Προτεσταντῶν!

Ἰούνιος τοῦ 2017. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος τελεῖ Ὁρθόδοξη ἀκολουθία σὲ εὐαγγελικὸ ναὸ στὴ Στουτγκάρδη τῆς Γερμανίας, ὑπὸ τὰ βλέμματα παστόρων!

17-6-2018. Έορτασμοί για τὰ 70 χρόνια από τήν ίδρυση τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.)». Στήν ὁμιλία του ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐπαίνεσε τό Π.Σ.Ε. καί καυχήθηκε ὅτι τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο εἶναι ἓνα ἀπό τὰ ἰδρυτικά του μέλη!

2008. Ὁ Πατριάρχης μετέβη στή Γενεύη, στήν ἔδρα τοῦ Π.Σ.Ε., γιά τόν ἑορτασμό τῶν 60 χρόνων του καί συμπροσευχήθηκε μέ ἄνδρες καί γυναῖκες πάστορες!

Εἶναι πολύ ενδιαφέρον, στην ιδιόχειρη ἐπιστολή του Ἁγίου που θα διαβάζουμε στη συνέχεια, το ὅτι ο π. Παῖσιος επιχειρηματολογεῖ με πολύ ωραῖο τρόπο για να αποδείξει στον Μάιπα ὅτι εἶναι απαραίτητη ἡ νηστεία πριν ἀπό τή Θεία Κοινωνία! Παρατηροῦμε κι ἐδῶ ὅτι **αποκαλεῖ τον π. Αυγουστῖνο «Πατέρα» με κεφαλαῖο πι!** Ἐπίσης, ἐντύπωση προκαλοῦν καί σ' αὐτήν τήν ἐπιστολή τα σοβαρότατα ὀρθογραφικά καί γραμματικά λάθη που κάνει ο ἅγιος μοναχός. Παραδείγματος χάριν, τή λέξη «Ἁγιορεῖται» τήν γράφει: **«Ἀγιωρίτε»!** Αὐτό προκαλεῖ ἐκπληξη γιατί ἐνῶ ἦταν θεοφόρος καί εἶχε ὅλα τα Χαρίσματα του Ἁγίου Πνεύματος, ο Θεός δεν τόν φώτιζε να γράφει ὀρθογραφημένα! Ἐδῶ, κατὰ τή γνώμη μας, ἔχει ἐφαρμογή ὁ λόγος του Κυρίου στον Παῦλο: **«Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»** (Β' Κορ. 12:9).

Κλείνοντας, νιώθω τήν ἀνάγκη να ἐκφράσω τήν πικρία μου, γιατί μετά τή δημοσίευση τῶν πέντε ιδιόχειρων ἐπιστολῶν, κάποιοι που δεν παραδέ-

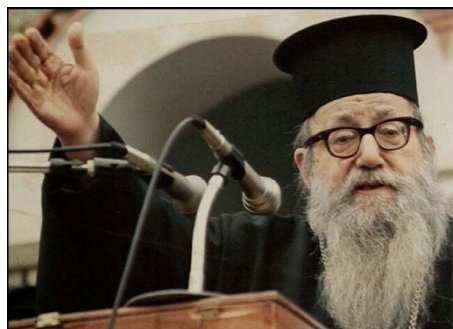
χονται τόν πατέρα Αυγουστῖνο ἐκφράστηκαν κακοπροαίρετα καί ἰσχυρίστηκαν ὅτι τήν ἐποχή που ἔγραψε αὐτές τῖς ἐπιστολές ὁ Ἅγιος Παῖσιος δεν ἦταν οὔτε 40 ἐτῶν καί δεν πρέπει να εἶχε τότε το διορατικό χάρισμα· ἐτσι δεν ἤξερε «ποιος ἦταν πραγματικά» ὁ πατήρ Αυγουστῖνος (δηλαδή ἓνας ἄνθρωπος «ἀκράιος» καί «φανατικός», ὅπως τόν θεωροῦν αὐτοί). Ὅμως, μέσα ἀπό τα δεκάδες βιβλία που ἔχουν γραφτεῖ για τόν Ἅγιο, προκύπτει ὅτι μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του (†1994) σεβόταν καί ἐκτιμοῦσε πολύ τόν π. Αυγουστῖνο Καντιώτη.

Συν Θεῷ, σε ἐπόμενο ἄρθρο μας θα καταγράψουμε, μέσα ἀπό μαρτυρίες προσκυνητῶν, ὅτι ἔχει πει ὁ Ἅγιος Παῖσιος τα τελευταία χρόνια για τόν π. Αυγουστῖνο. Θα ἀκούσουμε, λοιπόν:

- Τον ἐγκωμιαστικό λόγο που εἶπε γι' αὐτόν σε ἓναν προσκυνητῆ ἀπό τή Φλώρινα.
- Πῶς δικαιολόγησε τήν «αυστηρή» καί «ἀκράια» ἰδιοσυγκρασία του χαρακτήρα του.
- Με ποιόν τρόπο τόν ἐπαίνεσε για τὸ πρωτοφανές ἔργο του να στεγάσει ὅλους τούς ἀθιγγάνους τῆς Φλώρινας στον «Συνοικισμό Νεοφωτιστῶν».
- Τέλος, σύμφωνα με πολύ ἀξιόπιστη μαρτυρία, **ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἐπιδίωξε καί συναντήθηκε τουλάχιστον δύο φορές με τόν Πατέρα Αυγουστῖνο**, τήν πρώτη φορά σε μία Μονή του Ἁγίου Ὁρους καί τήν δεύτερη στη Φλώρινα. Ὅσο κι αν φαίνεται ἀπίστευτο, ο π. Παῖσιος μετέβη ἀπό τήν Ουρανούπολη με λεωφορεῖο στη Θεσσαλονίκη καί μετά πήγε στο ἐκεῖ ΚΤΕΛ τῆς Φλώρινας ἀπ' ὅπου με ἄλλο λεωφορεῖο ἔφτασε στην πόλη τῆς Φλωρίνης ὅπου καί συναντήθηκε με τόν Πατέρα Αυγουστῖνο στο μητροπολιτικό γραφεῖο!

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐν λόγω ἐπιστολή καί δακτυλογραφημένη καί ιδιόχειρη (οι λέξεις μέσα σε ἀγκύλες εἶναι δική μας προσθήκη) καί στη συνέχεια οι παραπομπές του δικού μας σχολιασμοῦ.

Πτολεμαῖδα, 28-8-2018
Βασίλειος Π. Κερμενιώτης
Kermeniotis_b@yahoo.gr

Η επιστολή δακτυλογραφημένη :

Ἐν Ἱερὰ Μονή Στομίου τῆ 16-11[-60]

Ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Γεώργιε, χαῖρε ἐν Κυρίῳ πάντοτε.

Ἐλαβα τήν ἐπιστολήν σας, ἀλλά δέν σᾶς ἀπήντησα ἀμέσως, διότι εἶχα σκοπόν νά κατέβω διά δουλειά στά Ἰωάννινα καί μέ τήν εὐκαιρίαν νά σᾶς συναντήσω. Δυστυχῶς ὅμως δέν κατόρθωσα, δι' αὐτό ἐθεώρησα καλόν νά σᾶς γράψω ὀλίγα σχε- τικά μέ τά γραφόμενά σας περί Μακράκη.

Φυσικά τόν **Μακράκη** δέν ἐγνώρισα, ἀλλά ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τίς **φοβερές του πλάνες**. Ὁπαδούς του δέ, ἔχω γνωρίσει πολλούς (πλανεμένους), ἐκ τῶν ὁποίων [ἕνας] εἶναι καί ὁ κ. Χ.....Κ....., διά τόν ὁποῖον ἀναφέρη καί ἡ “Ἀγιορειτική Βιβλιοθήκη” (τό περιοδικόν), τόν ὁποῖον “χτυπᾶ” καί ὁ Π. Φιλόθεος Ζερβάκος.

Ἐκτός, ἀδελφέ μου, ἀπό τό μέγαλον σκάνδαλον πού ἔχει γίνει στό ζήτημα τῆς Θείας Κοινωνίας, πού καθημερινῶς ἤθελε νά κοινωνή ἐνῶ ἔτρωγε κρέας, σᾶς κάμω γνωστήν καί ἄλλην πλάνην του, πού ἔκαμε προσευχήν στό ξενοδοχεῖον διά κάποιον ξένον (νά τόν φωτίσῃ ὁ Θεός) καί ἄρχισε: “*Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καί ἀεί...*”. Τόν ἐρωτᾶ ὁ ξένος: “*Μήπως εἴσθε ἱερεῖς;*”. Ἀπαντᾶ: “*Καί τί εἶναι οἱ ἱερεῖς; Καί τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία; Ἐγώ αἰσθάνομαι τόν ἑαυτόν μου ἄγγελον κ.λ.π.*”. Ἐνῶ ἐμεῖς οἱ μοναχοί, πού ἔχουμε τό Ἀγγελικόν Σχῆμα, ἀρχίζομε μέ τό “*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων...*”, αὐτοί μέ τό “*Εὐλογητός ὁ Θεός...*” καί αἰσθάνονται ἀνώτερον τόν ἑαυτόν των κ.λ.π.

Διά τό ἄλλο πού μοῦ γράφετε, ὅτι οἱ Ἱεροί Κανόνες δέν ἀναφέρουν νά γίνεται νηστεία πρό τῆς Θείας Μεταλήψεως, δέν ἀμφιβάλλω, πλὴν ὅμως ἀναφέρει “ἐτοιμασία”. Τί ἐτοιμασία διέταξε στόν Μωυσῆν ὁ Θεός, ὅταν ἐπρόκειτο νά λάβῃ τὰς ἐντολάς; Ἐκτός ἀπό τ' ἄλλα, δέν διέταξε καί νηστεία; Ἐάν διά τὰς ἐντολάς ἔγινε νηστεία, ὅταν ἐπρόκειτο νά τὰς λάβουν, διά τόν Κύριό μας δέν πρέπει νά γίνεται [νηστεία] ὅταν πρόκειται νά τόν λάβωμε;

Ὅταν εἶχαν γίνει οἱ Ἱεροί Κανόνες, ἦτο στή μέση τό Μαρτύριον, δι' αὐτό καί δέν καθορίσαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες νηστείαν, διότι περιμένανε τήν σειρά τους οἱ χριστιανοί διά τό Μαρτύριον, δίχως νά ξεύρουν ποία ἡμέρα [θά μαρτυροῦσαν]. Δι' αὐτό καί δέν βάλαν νηστεία, διότι δέν ἦτο εὐκόλον νά νηστεύουν συνέχεια. Ἐκείνην τήν ἐποχὴν εἶχε πληρωθῆ ὁ Προφητικὸς λόγος τοῦ Δαβίδ “*Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὄλην τήν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς*” [Ρωμ. 8:36].

“Μείζων πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστὶ ἡ διάκρισις”, λέγει ὁ Ὅσιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος. Ἀργότερον ὁμως, ἡ μαρτυρία τοῦ Μογίλα καὶ τοῦ Κριτοπούλου¹⁴ ἀναφέρει νηστεία, τὴν ὁποία ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παραδέχεται.

Πάντως οἱ Ἄγιορεῖται τοὺς Μακρακιστάς πολὺ τοὺς κυνηγοῦν, καθὼς ἐπικράτησε νὰ λέγουν· “Καὶ ἅγιον ἂν ἰδεῖς Μακρακιστὴν σέ τοιχογραφία, νὰ τόν σήσης”.

Σᾶς τὰ ἔγραψα ὅλα αὐτά, διὰ νὰ γνωρίσετε καὶ τόν ἔσω ἄνθρωπόν μου, διότι ἐγὼ συνηθίζω νὰ λέγω ὅ,τι ἔχει ἡ καρδιά μου. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς σχέσεις πού ἔχει ὁ Πατὴρ Αὐγουστῖνος μέ τοὺς Μακρακιστάς, δέν γνωρίζω τόν σκοπόν, διότι καὶ ὁ Χίτλερ τῆς Γερμανίας κατ’ ἀρχάς εἶχε σχέσεις μέ τοὺς κομμουνιστάς διὰ νὰ τοὺς ξετρυπώσῃ ὅλους.

Πάντως, ἐγὼ τόν Πατέρα Αὐγουστίνον τόν ἔχω μέσα στήν καρδιά μου. Εὐχομαι πάντα ὁ Θεός νὰ φωτίζη ὅλον τόν κόσμον καὶ αὐτούς [τούς Μακρακιστάς], νὰ ἔλθουν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας.

Τελειώνοντας, σᾶς στέλλω πολλές εὐχάς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός σας Παῖσιος,
ὁ ἐν Μοναχοῖς ἐλάχιστος, Ἀμαρτωλός.

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος τό ἔτος 1961 στήν Ἱερά Μονή Στομίου τῆς Κόνιτσας.

Ἐν Ἱερῶν Μονῆ ^{ΙΧΧΣ} ^{ΜΚΑ} Σζοριῶ ἡ 16-71
Ἐν Χριστῷ ἀδελφεῖ Γεώργιε χαίρει ἐν Κυρίῳ
Θανιοι. ἔλαβα τὴν ἐπιστολὴν σου, ἀλλὰ δὲν
σοι ἀπονησια ἀρέσκω, διότι εἶχα ἐμοσὸν νὰ
κατέω δια δούρα ἐγὰ Ἰωαννίνα, καί με τὴν
ἐυχαίρια νὰ σοι εὐαντω. Συμικῶς ὅμως
δεῖ καὶ ὀρθωτα, διαὶ ὅ ἐδωριβα καχοῖ νὰ
σοι γραψῶ ὅτιχα κεινὰ με τὰ γραψόμεκ
αὐτοῦ ἀπὸ Μαυραῖον. Φυβία τὸν Μαυραῖον
δὲν ἔχωρικα, ἀλλὰ ἔχω ἀδύφιν μου δια τὴν μεβ
ἐρεῖ τοῦ ἀγίνε. Ὀσαδου τοῦ δι, ἔχω χνωρικῶ
σομοῦ ((ὠλαιρινου)) ἐκιν ὁσῶσιον εἶναι
καὶ ὁ κ.χ. [redacted] κ. [redacted], δια τὸν ὁσῶσιον
ἀναγίρη καὶ ἡ Ἀχιωρικὴ βιβλιοθήκη
((τὸ περιοδικόν)) τὸν ὁσῶσιον χνωσῶ, καὶ ὁ
Π. Φυόσῶς Ζερβάιος. Ἐπὶ ἀδελφίμου
δια τὸ μέγαρον εὐαιδαρον σου ἔχει γήνη
εἰς ἴσημα τῆς Θείας κοινωτίου, καὶ καὶ
ἡμερικῶς ἡθεμε νὰ κοινωτῶν ἐπὶ ἔργου
κρίου, Σοῦ καὶ με χνωσῶν καὶ ἄλλοι

II

αγάπης σου, ωσὺ ἔλαμε εὐροευχίην ἐν
ζωοδοχείῳ διὰ κατῶν ζῆνον (ὡς τῶν
ἡρώων ὁ Θεός) καὶ ἄρχιεε εὐλογητός
ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀπ...
Τὸν ἔρωτᾶ ὁ ζῆνος μήπως ἔειθε ἱερεὺς;
ἀθάνατος καὶ ἢ εἶναι οἱ ἱερεῖς; καὶ ἢ
εἶναι ἢ ἑκκλησία; Ἐγὼ ἐβδάνομε τὸν
ἐαυτὸν μου Ἀρχηγὸν καὶ εὐ. Ἐνῶ ἐμῶν
οἱ Μοναχοὶ σοὺ ἔχουμε τὸ Ἀρχηγίον
ἐχῆμα ἀρχιτομῆαι μετὰ τὸ διευχῶν τῶν
ἁγίων Πατέρων, αὐτοὶ μετὰ τὸ εὐλογητός ὁ
Θεός, καὶ ἐβδάνωμε ἀνώτερον τὸν ἐαυ-
τὸν τῶν καὶ εὐ. Διὰ δὲ τὸ ἅλλο σοὺ μου
γραφεὶ ὅτι οἱ ἱερεῖς κατῶν δὲ ἀναγ-
ρουν γὰρ γινῆσε νηστεία ἐπὶ τῆς Θείας
Μεταλήψεως, δὲ ἀμφιβαλῶ, ὅτιν ὅμως
ἀναφέρη σημασία. Τί σημασία διέτα-
ξε ἐν τῶν Μαυῶν ὁ Θεός ὅταν ἐβδάνω-
με νὰ λάβη τὰς ἐντολὰς; ἔπειτα
ἔσω τὰ ἅλλα δὲν διέταξε καὶ νηστείας

- III -

ἔσιν διὰ τῆς ἐπιτομῆς ἔργου μετρία ὅταν ἐπιθυ-
νωσιν καὶ τῆς λαβῆς διὰ τὸν κήρυκτον δὲν
ἐπιθυμῶσιν καὶ γίνεσθαι, ὅταν ἐπιθυμῶσιν καὶ τὸν
λαβῆσθαι. Ὅταν εἶχαν γίνεσθαι οἱ ἴδιοι κατ-
ἄνω, ἢ το ἐπὶ μέση τὸ μαρτύριον, δὲν
καὶ δὲν καθόρισαν οἱ ἅγιοι Πατέρες με-
τρίαν, διὸν ἀπεριμέναντες τῆς ευρατου
οἱ Χριστιανοὶ διὰ τὸ μαρτύριον, δὲν
καὶ ζῆλον εἶχα ἡμεῖς. Διὰ τὴν καὶ δὲν
θεῶν μετρία, διὸν δὲν ἢ το καὶ εὐμνησ-
τὸν καὶ μετρίαν καὶ συνέχισαι, ἔχουσιν τῆς
ἐπιτομῆς, ἢ γε ἀπὸ τῆς ὁ Προφητικῆς
λόγος τοῦ Σαβιδ (Ὅτι ἐνεκαὶ τοῦ θαν-
ατουμένης ὄντων τῆς ἡμέρας, ἐχοίεσθαι
ὡς ἐπιτομῆς εὐρατου.) Μείζων εὐρατου
τῶν ἀρετῶν ἐπὶ τῆς διακρίσεως λέγει ὁ Ὁ-
10) Ἰωάννης ὁ εὐρατου. Ἀργότερον ὄντων
ἢ μαρτυρία τοῦ Μοχίτη καὶ Κριτοῦ εὐρατου
ἐπιτομῆς μετρία (τῆς ὁμοίαν ἢ Ὁρθό-
10) οὐκ ἔστι μετρία παραδείξετε) Πάντως

IV

Οἱ Ἁγιοὶ τοῖς Μαυρακιδῆσιν ἀσπύ
 τοῖς κληροῖν, καθὼς καὶ ἐπιγράψαι
 νὰ λέγουν καὶ ἅγιον εἶναι ἰδίως Μαυρακ-
 ιδῆσιν εἰς τοιοῦτο γράμμα, νὰ τὸν ἐβίβη.
 Σὺς, γὰρ ἐγράψαι ὅσα αὐτὰ, διὰ τὰ
 γνωρίζετε καὶ τὸν ἕσω ἀνθρώπων μου,
 διὸν ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ λέγω ὅτι ἔχει
 ἡ καρδιά μου. Ὅς ἀναγράφαι διὰ τὰς
 ἐχέδης αὐτοῦ ἔχει ὁ Πατὴρ Ἀρχουμὲνος
 με τοῖς Μαυρακιδῆσιν, δὲν γνωρίζω τὸν
 βιοτὸν, διὸν καὶ ὁ Χήνερ τῆς Γε-
 ρμανίας, καὶ ἀρχαῖς ἔχει ἐχέδης με
 τοῖς κομμουνιστάς, δεινὸν τοῖς ζεφυ-
 ρώδη ὅρου. Πάντος ἐγὼ τὸν Που-
 εραν Ἀρχουμὲνον τὸν ἔχω μετὰ ἐπὶ
 καρδιά μου. Εὐχομαι πάντως ὁ Θεὸς
 νὰ φωτισῇ ὅσον τὸν κόσμον καὶ
 αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπιγνωσθῆναι ἀληθ-
 είας. Τελευτήτως γὰρ ἐγγὺς αὐτοῦ
 εὐχῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας.

ὁ ἐν Χριστῷ ἀσπύστος Πάτρις
 ὁ ἐν Μοναχῶν ἐλάττω - ἀμνηστῶν

Ακολουθούν οι παραπομπές:

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. «Εγκωμιαστικοί λόγοι του Αγίου Παΐσιου για τον Πατέρα Αυγουστίνο Κα-ντιώτη!» https://drive.google.com/open?id=0B1rFS_QTfNudaXVNZ18tYWZMVE0
2. Η συνοδευτική επιστολή που μας έστειλε ο π. Διονύσιος Τάτσης είναι αυτή: https://drive.google.com/open?id=0B1rFS_QTfNudemlObGlsT2NtTGc
3. π. Διονυσίου Τάτση, «Ο ασκητής της Παναγούδας», σελ. 63.
4. Βλ. το άρθρο της παραπομπής 1 στη σελ. 3.
5. Ο Μακράκης με την κακοδοξία του «Τρισυνθέτου» θεωρούσε ότι ο άνθρωπος αποτελείται από τρία συστατικά: το σώμα, την ψυχή και το πνεύμα· τα δύο πρώτα, δήθεν, είναι θνητά, ενώ το τρίτο αθάνατο και μέρος της Ουσίας του Θεού!
6. Την Συνοδική καταδίκη του Μακρακισμού (της 21-12-1878) από την Ιερά Σύ-νοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος τη βρήκαμε σε μια παλαιοημερολογίτικη ιστο-σελίδα· μπορείτε να την διαβάσετε εδώ: https://xristianorthodoxipisti.blogspot.com/2013/10/blog-post_9565.html
7. Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι Β΄. «Πνευματική αφύπνιση», Ιερών Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999, σελ. 256.
8. Από το βιβλίο «Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης», έκδοση Ιερών Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 2015, σελ. 188.
9. Βλ. περιοδικό «Παρακαταθήκη», τεύχος 38, σελ. 21 <http://orthodoxnet.gr/pdf/par%2038.pdf>
10. «Η 4η Ημέρα του Οικουμενικού Πατριάρχου στην Ισλανδία» <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/17620-h-4i-imeras-tou-oikoumenikou-patriarxou-stin-islandia-foto> καθώς και «Ο Βαρθολομαίος τελεί Ορθόδοξη Ακολουθία σε Ευαγγελικό Ναό στη Στουτγκάρδη» https://katanixis.blogspot.gr/2017/06/blog-post_33.html
11. Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, «Η Ορθόδοξος Εκκλησία και ο Οικουμενισμός», Θεσσαλονίκη, 1974, σελ. 224 «Ήταν άραγε απαραίτητο ή Όρθόδοξος Έκκλησία, αυτό τό πανάχραντο Θεανθρώπινο Σώμα καί οργανισμός τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, νά ταπεινωθεῖ τόσο τερατωδῶς, ὥστε οἱ ἀντιπρόσωποι της Θεολογοί, ἀκόμη καί Ἱεράρχες, νά ἐπιζητοῦν τήν ὀργανωτική μετοχή καί συμπερίληψη στό “Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν”; Ἀλλοίμονο, ἀνήκουστη προδοσία!»
12. Βρίσκεται στο κείμενο του «Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών» (ΠΣΕ) στο Porto Alegre της Βραζιλίας το 2006, που συναποδέχτηκαν και οι αντιπροσω-πείες των Ορθοδόξων Εκκλησιών: <http://orthodoxia-agiapisti.blogspot.gr/2008/01/porto-alegre-2006.html>
13. Εορταστικές εκδηλώσεις στη Γενεύη για τα 70 χρόνια του «Παγκοσμίου Συμ-βουλίου Εκκλησιών» (Π.Σ.Ε.) http://athanasiosmytilinaios.blogspot.com/2018/06/70_21.html
14. Πρόκειται για τις λεγόμενες «Ομολογίες» του 17ου αιώνας, του Αλεξαν-δρείας Μητροφάνους Κριτοπούλου, το 1625 και του Πέτρου Μογίλα, επισκόπου Κιέβου, το 1642, οι οποίες έγιναν αποδεκτές από την Εκκλησία.